

DE HOOP

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

PRYS DER INSERTIE:
20 centimen den drukregel.
40 centimen de reklamen.
Alle toezending van brieven, enz.
moet vrachtvry toegezonden worden
aan de uitgevers
de Kinderen MILIS,
Dietersche-straet te St. Truiden.

Godsdienst. Vaderland. Moedertaal. Landbouw.

ABONNEMENT PRYS:
Voor de Stad 5 fr. per jaer.
" 3 fr. per 6 maanden.
" 1-75 fr. per trimester.
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
" 5-50 per 6 maanden.
" 2 fr. per trimester.

SINT-TRUIDEN, 18 MEI 1861.

STAETKUNDIG OVERZIGT.

De fransche Senaat heeft gisteren de belangryke discussie geëindigd ter gelegenheid der petitien waerby gevraagd werd dat de bezetting van Syrie door de fransche troepen niet op 3 juny aenstaende eindigen zou. Na eene lange redevoering van M. Billault heeft de vergadering gestemd van over te gaen tot de dagorde, hetgeen voorgesteld was door de commissie en het gouvernement.

Er is dus niet aan te twyfen of de fransche soldaten zullen den 5 Juny Syrie verlaten hebben. Het blykt overigens uit de woorden der ministers dat de onderhandelingen welke thans zyn aengeknoopt zullen uitloopen op de samentrekking van het gouvernement des Libanons in de handen van een christen opperhoofd; ook blykt eruit dat fransche, engelsche en russische schepen op de kusten van Syrie zullen kruisen, ten einde de vrees te onderhouden onder de Druzen welke nog zouden geneigd zyn om de moordtooneelen van verleden jaer te vernieuwen.

De roomsche kwestie blyft altoos op het zelfde punt. De Patrie en de Pays volherden in hunne logenstraffingen tegenover al de geruchten eener aenstaende ontruiming van Rome door de fransche soldaten.

Te Napels en in Sicilie blyft de toestand zeer gespannen. De opstand is overwonnen doch de opschudding duert voort. Te Turyn spreekt men altoos van het ontslag des ministers van oorlog, M. Fanti.

Volgens de jongste tydingen is de ellende uiterst in de turksche hoofdstad; ook de verbittering is ten top gestegen. Plakkaarten in turksche taal en zeer vyandig aan den Sultan, zyn in de straten aengeplakt. Het papiergeld heeft de helft zynen waarde verloren en men mag een volksopstand te gemoet zien.

De Poort heeft officieel de vereeniging der Donau-Vorstendommen erkend. De toestand verslecht in Montenegro. Smyrna wordt bedreigd door de uitgewekene Cirkassiers van den Caucasus.

Volgens sommige briefwisselingen zou er te Weenen eene party tot stand komen ten gunste des afstands van Venetie mits schadevergoeding. Generaal Benedek, bevelhebber van den beruchten vierhoek, is in verloop voor zeven weken.

Brieven uit Berlyn verzekeren dat M. von Schlieinitz zyn ontslag zou aangeboden hebben omdat zyn verzoek zyn ingewilligd zyn. Als reden van dit besluit geeft men op dat M. von Schlieinitz vroeg, in geval van oorlog met Denemarken, dat al de Bonds-staten hun aendeel mannen zouden leveren terwyl de koning enkel pruisische troepen zou willen gebruiken. Er is altoos sprake van de bemiddeling der mogendheden om eene botsing te vermyden.

Eene proklamatie van koningin Victoria beveelt aan alle engelsche onderdanen van de onzijdigheid te eerbiedigen in het amerikaensche geschil; in het tegenstrydig geval zouden zy geen bescherming van het engelsch gouvernement bekomen. Die maatregel zal een groot aental manschappen de amerikaensche schepen doen verlaten, alwaer zy dienden uit hoofde der grootere bezoldiging.

Spanje heeft, volgens de Correspondentia, voor goed de annexie der dominikaensche republiek aenveerd.

Frankryk is voorzeker als beschaefde land groot, als oorlogsmagt nog grooter misschien, en toch heeft het in de vier laatste jaren en op heden nog eenen zwakken kant in zyne buitenlandse politiek vertoont, welke niet in evenredigheid is met zyne grootheid en magt, welke, om meer te zeggen, niet overeenkomstig is met de waardigheid van een volk dat roemt aan het hoofd te staan van de Europische beschaving, en dat zich altyd met het geweer op de schouders en in 't harnas gegespt, waent gereed te toonen om onderdrukten ter hulpe te snellen, de gedachten van stillen vooruitgang te doen zegelieren, den beschavingsgeest overal de hand te leenen, en belangloos, met roem en glorie alleen tevreden, overal het goede te verspreiden.

Sedert negen jaren dat de geest der veroveringen weder grooten voortgang scheen gedaen te hebben, heeft het leger

van het groote Frankryk overal waer het verscheen, hetzy om volkeren te beschermen, hetzy om de niet in te houden heerschzucht van magtige vorsten te beteugelen, hetzy ook om, op den wenk van eenen despoot, den omwentelaren eene hulpzame hand toe te reiken, wonderen gedaen, overal heeft het zich door zyne regeltugt doen eerbiedigen, overal is het onoverwinbaar geweest.

Het komt roemryk, na den veldtogt van den Krim, in Frankryk weder. Deszelfs moed, zyne onverschrokkenheid, zyn geduld, zyne onvermoeibaarheid in dien langen veldtogt hebben de oogen van Europa en des werelds op Frankryk doen vestigen; Frankryk schynt ook oogenblikkelyk zyne verdiende plaets in de beraedslagingen van Europa hernomen te hebben, en eenigen tyd later wykt hare buitenlandse politiek, tydens den aanval van Orsini, voor die van Engeland achteruit. Engeland wiens leger, op verre na niet, tegen dat van Frankryk kon opgewogen worden, dat door Frankryk by Inkermann aen eene zekere verdelging onttrokken werd, dat ten koste van het fransch bloed tegen Rusland zegepraelde en, op de schouders van Frankryk, zynen invloed in het Oosten behield, Engeland werd over zyn bondgenoot jalousch, het moest zyne wederwraek hebben, en het kreeg ze, zoo sterk het maer wou, in den aanval van Orsini. Frankryk deinsde voor den Britischen hoogmoed achteruit, en het protestantismus bleef meester, gelyk het sedert veertien jaren, in alle landen, in alle veldtogten het land behouden heeft.

Het bondgenootschap tusschen de twee Westermogendheden bleef ten koste van Frankryks eer voortduren.

De engelsche opium wordt niet goed meer in China verkocht, Frankryk trekt weder mede, en in twee herhaelde veldtogten ziet men eene handvol Europeanen eer land van duizend uren groot doortrekken, om in deszelfs hoofdstad de wet aen een Souverein van drie honderd miljoenen volken voor te schryven. Engeland heeft er den intrest en Frankryk de eer van. Overal waer intrest en eer te behalen is mag Frankryk mede gaen, doch op de voorwaerde welke wy komen aan te duiden.

In Syrie geschieden er, op eenen goeden morgen, voorbeeldloze moorderyen, op de kristenen gepleegd; Engeland ziet met zyne tusschenkomst geene centen te verdienen, het blyft te huis; Frankryk trekt er alleen op af; deszelfs leger herstelt er met zyne bajonnetten het orde; Engeland wil dien staet van zaken niet meer dulden, omdat het weder jalousch en bang wordt, en de fransche troepen zullen weder Syrie verlaten omdat Engeland het wil, om de moorderyen weder op nieuw en woedender dan te voren te laten beginnen. Waerom dat alles? — Engeland kan niet verdragen dat er iets door eene katholyke mogendheid verrigt wordt; en Europa ziet dit schouwspel met gekruide armen na.

Katholyke landen mogen, volgens Engeland, niets doen dan oproerten en burgeroorlogen te hunnent maken, of elkanders krachten verbreken ten einde het beter over de verbrokene en verlamde katholyke mogendheden te laten beheeren.

In byna niet een protestantisch land zyn er onlusten of is er slechts kiem tot onlusten, terwyl Frankryk en Oostenryk, door de behendige politiek der omwentelaers, gewapend met het geld en den zedelyken onderstand van Engeland, elkander den doodsteek toebrengen in de pleinen van Italie; terwyl Italie, tegen alle regt en wet, vyf of zes vorsten uit hunne voorvaderlyke landen verbant, en het eindelyk zoo verre gekomen is dat het op het punt staet de laatste bezitting des Pausen in Italie te ontschaken. Dit is het werk, dit is de winkel van Engeland.

Katholyke landen mogen uit hunne stulp niet kruipen, tenzy Engeland derzelver soldaten noodig heeft om geene pillen te krygen. Zoo was het in den Krim met Frankryk en Sardinie, zoo was het twee malen in China, maer zoo mag het in Syrie niet zyn; zoo ook mogt het met de Spanjaerds in Marokko niet zyn.

Het uitgetergd Spanje wil zyne bezittingen in Marokko beschermen, regt vragen over te lang geledene ongelijken, en een zeeschuimersnest zuiveren om de spaensche kooplieden, en die van andere kleine landen, in gerustheid langs de kusten van Afrika te laten henevaren. Dit stond Engeland niet aen; het wendde alle mogelyke en geheime middels aen om den togt der Spanjaerds te doen mislukken, en een heidensch of Mahometansch volk van Afrika te doen zegelieren over eene kristene mogendheid van het oude en beschaefde Europa.

Alle zedelyke hulp van Engeland was voor de Marokanen en, hadde het gedurfd, het zou zyne schepen en krygers tegen Spanje gekeerd hebben.

Engeland vindt men in de Indiën waer niemand zynen neus mag steken, omdat het daer magtig genoeg is, om de Indianen met zyne kanonnen weg te blazen; men vindt het in China met behulp der Fransche troepen, doch het is slechts om er den protestantischen invloed en den prys van het opium uit te breiden en te vergrooten, en zyne politiek de overhand te doen hebben. Men vindt het in Syrie om er den duivel tegen de franschen te scheeren, en om er de kristenen die geen opium koopen, door de Drusen te laten vermachten; men vindt het in Turkyen tegen Rusland om den invloed van het Kristianismus te tegenkanten. Men ontmoet het in Sicilie en in Napels om den katholyken koning Ferdinand te doen verschoppen. Men voelt het te Rome werken om den Paus zyne erfgoederen te doen ontrooven. Men ziet het op de boorden der Pô en des Mincio's stil in de vuisten lachen als het drie katholyke mogendheden handgemeen ziet en zich zulkdanigerwyze verscheuren, dat alle drie vermint uit den slag komen. Het wil de vryheid van Italie en houdt den voet op de strot der Indianen, en verpletterd Ierland en ziet deszelfs kinderen van honger en ellende uitsterven. Het verzwakt de eene mogendheid met en door de andere, om alleen meester te zyn, om alleen kunnen het hooge woord te voeren en te zeggen: « ik ben de meester. » Het wil België ontrent zooveel als eene engelsche provincie maken en heeft zich al tweemaal niet geschaemd onzen belgischen moed te bespotten en uit te schimpen. Het spaert Pruisen omdat het eens de soldaten van Pruisen zou kunnen noodig hebben om veldslagen van Waterloo te winnen, gelyk het Alma, Inkermann en Sebastopol met fransche bajonnetten gewonnen heeft; en eindelyk, het veracht alle mogendheden en byzonder de katholyke, als of er niet meer leven, niet meer adem in het Katholicismus dan in de religie van den wulpschen en tygerachtigen Hendrik VIII zat.

KORRESPONDENT ZONDER KULLAGIE.

St.-Truiden, 17 Mei.

Mynheer de Opsteller:

Zekere Kreterman riep eens in geestdrift uit: « hadde ik eene drukpers ter myner beschikking, ik deed het aenschyn van Europa veranderen. » Ik heb zoo dikwyls naer eene pen gezocht en, nu dat ik dezelve gevonden heb, wil ik het Regt het onderste boven smyten. Iedereen heeft zyne gedachten en aardigheden. Als Victor-Emmanuel eertyds in begeestering was, 'tgeen hem nog al dikwyls gebeurde, sloeg hy verwoed de handen op het handvat zyns degens, en riep uit: « ik zal ze allen doodsteken; » en toen het er op aenkam, riep hy erbarmlyk fel op de hulp van Frankryk.

Ik dan heb eene pen gevonden, en wil schryven, want ik heb Reinaert de Vos van Antwerpen deze week gelezen, en Rochefoucauld, Plato en Aristoteles naer den duivel gesmeten. Dat zyn nogthans venten, die mannen; maer Beranger en 't masker der wereld moeten er niet tusschenkomen.

Om goed te schryven moet men wat vos zyn. Ik schryf dus eene korrespondentie, gedagteekend van St.-Truiden. Indien zy de eer niet heeft van uit Brussel te komen, zy is toch ten minste niet dol van Velpennat, over hol en blok, door eene hondenkoets tot St.-Truiden gesleept geworden; neen, ik lever ze u zuiver, onder enveloppe en zonder klemrede, klemrede, verstaet gy my wel, over.

Te St.-Truiden hebben er deze week vele gewigtige gebeurtenissen plaets gehad welke ik u zoo in 't kort zal verhalen:

De Aertsredakteur van het Regt, Plato, Rochefoucauld, Bossuet en nog veel andere schryvers in persoon, heeft deze week de steenen der stad eens komen tasten of zy heet of warm, koud of bevrozen waren, en of ze misschien deze vier hoedanigheden niet te gelykertyd bezaten. Naer men ons verzekert, heeft hy ze (de vent is nog al gevoelig) alle zeer koud gevonden. Onnoodig is het, gelooven wy, erby te moeten voegen, dat daerop eene vergadering moest plaets hebben, waer de intresten van het weeskind het Regt moesten beredeneerd worden. De eene zal het kind eene broek, de andere een palletot, een derde zal het een brilene en vierde eene

TWEE PELGRIMSLIEDEREN.

1.

KLAEGLIED.

Op de Bedevaert.

Hier zyn we allen vreemdelingen,
Verre van ons vaderoord,
En door 's levens wisselkringen
Trekken wy naer de oevers voort,
Waer de vreugdebronnen springen
En ons 't eeuwig licht ontgloort.

Hier is 't zweogen, hier is 't klagen,
Ruste biedt deze aerde niet;
Zuchtend onder plaeg by plagen,
Blikken we in een zwart verschiep,
Of ons oog er de oevers dagen,
D'eeuw gen morgen scheemren ziet.

Ach, hoe velen die wy minden
Hebben 's levens droeven nacht

Zonder lafenis te vinden,
Altoos weenend doorgebracht:
Heil hun, zoo slechts by 't ontbinden
't Zaigend licht hun tegenlacht.

En hoe velen, reeds ontbonden,
Wierpen de aersche boeijen af!....
't Leven heeft hun ziel gevonden,
't Ligehaem toeft het in zyn graf:
Wy, hoe krank aen vele wonden,
Dragen nog den pelgrimsstaf.

Eenzaem, van het pad geslagen,
Dooft er hong'rend menig kind,
Ach, zyn zuchten en zyn klagen
Overstórm't de wilde wind:
Moog den zwerver de ochtend dagen,
Dat hy ras de zynen vind'.

Ach, hoe velen die hier zwerven
En, in schyngnot verstrikt,
't Zoete licht der beemlen derven,
Wie geen boettraen verkwikt,

En in 't hopelooze sterven
't Wachtend hellervuer verschrikt.

Wy, wat schuld ook ons belade,
Vallen U, o God! te voet;
U, o Moeder vol genade!
Brengeen we onzen pelgrims groet,
Sla uw vriendlyk oog ons gade,
Dat den zondaer hopen doet.

O, dat wy, van schuld ontheven,
En gevoed door 't levend Brood,
Moedig naer den hemel streven,
Dien uw Zoon voor ons ontsloot,
En aen 't eind van 't pelgrimsleven,
Ruste vinden in den dood!

Heldere Ster aen 's hemels tinnen,
Ga, ons, pelgrims, immer voor,
En bestraal ons hert en zinnen,
Dat we, de aersche stormen door,
't Vaderland der ruste winnen,
Waer ons 't eeuwig licht ontgloort!

turksche of eerder eene grieksche muts koopen, en het zal dan geschakeerd als een heerke of juffertje voortreden.

De gedrukte Redakteur van het *Regt* neemt, zoo men hier zegt, al wat men hem vertelt voor klinkende specien aan. Over eenige weken verkooft hy zynen lezere dat men te Groot-Gelmen eenen brandstichter aengehouden heeft; en de arme duivel was een krankzinnige die zich tegen de regtslieden verzet had, omdat hy meinde dat men hem halen kwam. Eenige dagen later vindt hy eene *antieke* lans in de kuilen der fondamenten welke men aen 't graven was voor het daerstellen van eenen nieuwen Casino, en die lans bestond slechts in het hoofd des gedrukten Redakteurs, gelyk er nog al veel andere gedachten in bestaen; en eindelyk heeft hy verledene week gevonden dat een metsers onzer stad geene geraektheid mag krygen, ziek te bed liggen, maer plotselings van eene hooge stelling afvallen en op slag dood zyn. Goede tyding voorwaer voor de kinderen des zieken metsers die buiten zyn, en het *Regt* tusschen hunne handen krygen. Gemelde redakteur zet dan nog naem en voornaem, moet gy weten, om zyne bewering zeker te maken.

De Kullagie-Korrespondent van het *Regt* beweert dat wy niet weten of Vilain XIII volksvertegenwoordiger van Limburg of senateur is. Wy meinen nogthans dit zeer goed te weten doch, als men zooveel werk heeft als voorspelde Korrespondent: al de gazetten van Limburg voor niets uitmaken, alleen de katholyke party kunnen staven, alleen vlaemsch schryven met *klemrede*, alleen voor gansch de stad eene *manège* willen opbouwen, dan kan de geest zich al eens door eene gerymde of ongerymde *klemrede* laten medeslepen.

In ons nummer van Zondag 27 April, hebben wy nogthans gezegd wat mynheer Vilain XIII is.

Dan, goede Brusselsche hondschoetsche korrespondent, ware aene verdoling in ons blad gesloopen, vergeef het ons, om wille der wekelyksche *Anachronismen* waer van de kolommen dies *Regts* altyd krielen. Onze proot zal voortaan nauwkeuriger worden. Wy zweeren het u by de *haren* van Reinaert de Vos. Deze week nog lezen wy onvrillig in uw half blad dat in het jaar 1852 de politie van Hasselt op het spoor gebragt werd van eenen der grootste schurken enz. enz. Is dit een schurk voor Christi geboorte, of moet hy nog geboren worden? Gelukkig Hasselt dat ofwel reeds zoo lang voor ons tydtp bestaan heeft, of driemaal ongelukkige stad waerin, volgens prophetien honderd jaren van te voren gedaan, groote schurken moeten ontdekt worden. Nog honderd jaren van hier, dan vindt men geene kullagiemesters of schurken meer.

Het *Regt* heeft eene drukfeil begaan; ja, maer wy moeten er toch eens mede lachen; het lacht wel met de onze, en dan ik lach zoo geerne. Wacht maer wat tot dat ik myne spraekunst eens grondig kan, dan lach ik spraekkundig en met *klemrede* of met *klemlach*. Kent gy een klemlach? — Dat wil zeggen: « Ik lach; gy lacht of gy lacht niet. Indien gy lacht, lacht gy; indien gy niet lacht, lacht gy niet! — Dit is een Klemlach gelyk de *klemredenaer* van de Brusselsche hondschoets.

De heer Cuypers, onderwyzer te Kerkom, is verledene week tegen de *Hoop* uitgevlogen. Die ook al zegt dat wy niet lezen kunnen!... Merci voor 't complimentje.

Wy waren nogthans zoo onbeleefd niet geweest toen wy spraken, niet over mynheer Cuypers, dien wy niet kennen en tot heden toe nog niet kennen, maer over den onderwyzer in 't algemeen.

Het *Regt* geeft eene redevoering op welke gedaen geworden is aen M. Baron de Chestret tydens zyne installatie als burgemeester van Kerkom. Het *Regt* doet deze redevoering voorafgaen van het volgende: « Wy laten hier eene redevoering volgen welke gedaen geweest is aen M. Baron de Chestret by zyne installatie als burgemeester te Kerkom. Zy kan dienen voor model aen andere gemeenten waer de burgemeester nog in te halen is. »

Gelyk gy het ziet, mynheer Cuypers, noemt het *Regt* den burgemeester en het dorp. Als zulke plegtigheden op de dorpen plaats hebben, is het byna altyd de onderwyzer die het feest voor de letterkundige party moet bekostigen. Daeruit hebben wy niet natuerlyk getrokken dat gy deszelfs Opsteller waert, maer wy houden staende dat, op al de lezers van het *Regt* die de redevoering gelezen hebben, er niet eene is of hy heeft zich innerlyk gezegd: « Dat moet nogthans van den onderwyzer komen. » En niet alleen innerlyk, maer wy hebben verschillende lieden elkander in 't oor hooren fluisteren: « Zou het van dien of dien niet zyn? — En het is dit gezegde, mynheer de korrespondent, dat ons min of meer verontwaardigd heeft, en wy hadden zoo slecht van de personen van uw ambt niet verdiend om zoo deerlyk door uwen temst te gaen. Vraag aen de lezers van het *Regt* welk gedacht zy zich gevormd hebben, en zoo zy u openhartig de zaak verklaren, zullen zy, die u niet kenden, bekennen dat zy het op u gemunt hadden. Nu wy u door uwen brief kennen en zien dat gy schryven kunt, zullen wy dit kwaed vermoeden niet meer hebben. En, hadden wy eerder de vloeibaarheid uwer pen gekend, wy zouden u gevraagd hebben om korrespondent van de *Hoop* te wezen. Wy hebben er noodig al moesten wy ze te Kerkom Haalen.

Wy gaen voor dezen keer uitscheiden uit vreeze dat de heeren Redakteurs van het *Regt*, want zy zyn voor alles bewaem, na het ontdekken der oude lans, zouden zeggen dat wy vervelend zyn, en dat men ons van kwaedwilligheid en goddeloosheid zou beschuldigen.

2.

AFSCHEIDSLIED.

Aen 't einde der Bedevaert.

Wees nog eens, o Kruis! gegroet,
Zielverkwikkend liefdeteecken,
Dat, besproeid met godlyk bloed,
Nog voor ons genâ blyft smeeken,
Troostend zyt ge ons voorgegaen,
Wees gegroet, o zegevaen!

Weest aen 't eind van onzen togt,
Weest gegroet, geliefde vanen!
'k Heb zoo vaak het beeld gezocht,
Dat er wegdook in uw banen:
't Vriendlyk beeld dat ons behaegt,
Van de lieve Moedermaegd.

Wees van onze pelgrimsschaer,
Eer zy uitreedt uit haer rangen,
Voor uw plegtig feestaltaer,

STADSNIEUWS.

M. de Abt de Grontars, professor van de dichtkunde, in het bisschoppelyk Seminarie alhier, is briefwisselend lid van het letterkundig en wetenschappelyk genootschap van Limburg, te Tongeren gevestigd, benoemd geworden.

Tot heden, hebben de inschryvingslysten in de dorpen onzer provincie, ten voordeele der overstromden van Holland, reeds de aanzienelyke som van 4,913 franken 55 centmen opgebracht.

Met een waer genoegen hebben al de echte vrienden der Vlaemsche taal vernomen, dat den Heer Advocaet Ulens, Lid des Gemeenteraeds dezer stad, der Provinciale staten van Limburg, briefwisselend en werkend lid van verscheidene wetenschappelyke genootschappen, in de laetste zitting (te St.-Truiden,) der *Vlaemsche Broeders* van Limburg, met de eenparigheid van stemmen, Voorzitter benoemd geworden is.

De keus der Vlaemsche Broeders kon niet gelukkiger zyn, want de Heer Advocaet Ulens is nog een der zeldzame mannen die tot eer hunner geboortestad strekken.

Onder het voorzitterschap van den Heer Advocaet Ulens kan ons Vlaemsch Genootschap niet anders als bloeijen. Het is immers genoeg bekend dat geene opofferingen aen gemelden heer te zwaer vallen, als het de schoone kunsten en wetenschappen aengaeft.

De Heer Advocaet Ulens is een der eersten geweest die dit Vlaemsch Genootschap, zoohaast deszelfs inrigting en reglement bekend waren, bygetreden is.

Wy vernemen met genoegen dat de *Vlaemsche Broeders* van Limburg, die meer dan twee jaren door den kullagiekreter van het *Regt* voor al wat slecht is, uitgescholden geworden zyn, in de zitting van zondag jongstleden besloten hebben, aen den oproep der *Vlamingen Vooruit* niet te beantwoorden, en geene afgeveerdigden naer de vergadering, welke morgen, zondag, te Brussel gehouden wordt, te zenden.

Deze beslissing doet de Vlaemsche Broeders eer aen.

Alboewel men zich, van wege ons vaderlandsminnend genootschap aen zulk een uitval mogt verwachten, schynt het nogthans dat denzelve gelyk den bliksem in den kamp van het *Regt* gevallen is; want naer men ons verzekert, heeft den allerhoeveerdigsten *Opper-kulpallul*, die het anders verlangde om te kunnen schimpen, en deze schoone gelegenheid onder zyne neus ziende doorgaen, op staenden voet, eene hevige *kretery* in den buik gekregen, welke zonder het spoedig toedienen van eenige COCIBALDIS tot eene niet al te aengename *potagie* had kunnen overgaen.

O, allcengeleerden sukkelaer! gy hebt er gestaen; hoeveel maal zal den HAEN uwe bittere droefheid bekræijen?

Wy verzoeken onze lezers, en byzonderlyk de Bedevaertgangers die toekomende maendag naer Scherpenheuvel gaen, onzen artikel over de Bedevaerten en de twee Pelgrimsliederen welke wy in *feuilleton* geven, met aandacht te lezen.

Dezen morgen is er in de St.-Marten-kerk, waer men de zoldering aen het herstellen is, een dik stuk hout van de stellingen op den predikstoel gevallen, welken zeer beschadigd geworden is; beneden in de kerk is door dezen val nog eenen stoel, waer een weinig vroeger eene meid op geknield had, verbryzeld geworden.

Waerom kan men toch geene voorzorgen nemen als men zulke gevaerlyke werken verrigt. Grootere ongelukken hadden wy kunnen te betreuren hebben; verscheidene personen bevonden zich in de kerk.

De vrouw van den wachmeester der gendarmerie begaf zich dezen morgen by eenen beenhouwer om er vleesch te gaen koopen. Te huis gekomen bemerkte zy dat zy haren parapluie vergeten had. Zy keerde op staenden voet terug en vernam dat er eenen boer gelyk haer in den winkel geweest was, die mogelyk met vergissing den parapluie kon medegenomen hebben om zyne koolen voor nat te bewaren. Men begaf zich naer den merkt waer men juist het tegendeel vond: de koolen bedekten den parapluie.

De boer zich ontdekt ziende koos het hazenpad.

De Onder-kommissaris heeft deze week eenen vent aengehouden en naer den amigo gebragt, die door allerhande behendige streken de menschen geld uit den zak wist te lokken.

De Kamer der Notarissen van het arrondissement Hasselt, is voor het jaar 1861, zamengesteld, als volgt:

- De Hll. Delgeur, Voorzitter;
- » Goyens, Syndicus;
- » Bartholeyns, Verslaggever;
- » Schoofs, Schatbewaarder;
- » Vandersmissen, Schryver;
- » Ceysens en Missotten, Leden.

Men schryft uit Gingelom, den 17 Mei 1861.

Gisteren donderdag, is in deze gemeente, eenen jongen die kraaijenesten ging uithalen, achterover van het hoogste eens booms gevallen en op plaats dood gebleven.

Wees met nog vereende zangen,
Die de liefde stygen doet,
Wees, o Moedermaegd! gegroet.

O die zoete bedevaert,
O die zangen en dat smeeken,
Dat ons ophief boven de aerd',
't Smart ons dat we 't onderbreken,
Hier reeds de optogt zich ontbindt
En ik straks de wereld vind.

Ziet ge, pelgrims! 't kruis niet meer,
Dat u wenkte vóór uw ryen:
Onder 't Kruis toch van den Heer
Blyven we al ons leven stryden,
U te beëvaert, U te huis
Volgen wy, o dierbaer Kruis.

Zien we, o teed're Moedermaegd!
In uw gouden feestbannieren,
Nu het uer der scheiding daegt,
Niet uw naem of beeld meer zwieren:
U wydt ons vereend gezin,
U een eeuw'ge kindermin.

Wy lezen in de *Annales Parlementaires* dat de gemeenteraad eener gemeente onzes kantons aen de Kamer der Volksvertegenwoordigers, alsmede aen die van den Senaet, een adres, strekkende tot het bekomen eener wet, welke de minimum des jaarweddes der Gemeente-Secretarissen, in overeenstemming met hunne menigvuldige werkzaamheden zoude bepalen, en welke deze jaarwedde in eene juiste evenredigheid tusschen den staet der provincien en der gemeentens zoude verdeelen, komt toe te sturen.

Wy vermeinen onnoodig op de regtvaardigheid zulkes maetregels te moeten aendringen, immers het is niet dan al te lang dat de publieke aandacht over het lot dezer *zoo nuttige, ja zelfs, voor het gouvernement hoogstnoodigste ambtenaren*, gedurig ingeroepen wordt, maer cilae! tot hiertoe zonder resultaat.

Doch uitgesteld is niet verloren, en het is te hopen dat het gouvernement, welke de al te groote geringheid des jaarweddes van de Gemeente-Secretarissen zelfs herkent, welhaest eene gunstige, wat zeggen wy, eene meer dan juiste uitslag er aen geve.

Ook porren wy alle gemeenteraden aen een dergelyk adres te stemmen. Ten dien einde laten wy het hier volgen:

Le Conseil Communal de....., arrond^t de Hasselt, province du Limbourg,

Vu la Circulaire de monsieur le Gouverneur de la province, en date du 12 Decembre 1860, relative aux mesures à prendre pour l'augmentation des Traitements des Secrétaires Communaux;

Considérant qu'il est reconnu que le traitement du Secrétaire de cette commune, comme de toutes les communes du général, est loin d'être en rapport avec l'importance des nombreux travaux, dont il se trouve chargé, et que par conséquent il serait de toute équité que ce traitement, qui n'est que de 200 francs, fut notablement augmenté, mais que d'autre part, tout en ayant la plus grande sympathie pour ce zélé et dévoué fonctionnaire, et qui certes est digne de toute l'attention du Conseil Communal, l'on peut s'empêcher d'admettre qu'en droit ces émoluments ne doivent pas rester exclusivement à charge de la Commune, dont d'ailleurs la situation financière n'est pas trop brillante pour le moment, mais qu'il est de toute justice que l'Etat et la Province, qui imposent les Secrétaires Communaux de la plus grande partie de leurs travaux, si difficiles et si multipliés, y interviennent dans une juste proportion;

Prend la respectueuse liberté de s'adresser à vous, Messieurs, afin d'obtenir de la Législature une loi, qui fixe le minimum des traitements des Secrétaires Communaux, en rapport avec leurs nombreux besognes, et repartisse ces traitements dans une juste proportion entre l'Etat, les Provinces et les Communes.

Veillez agréer, Messieurs, l'assurance de sa considération la plus distinguée.

LE CONSEIL.

Waterloo van M. Veuillot.

Wy hebben gisteren eenige woorden gezegd over de nieuwe brochuer van M. Veuillot, en met alle andere conservatieve dagbladen de strekking, opzigtens de inlyving van België, van dien franschen schryver ten sterkste afgekeurd.

Eenige liberale gazetten triomfeeren.

Zy willen, oneerlyk als ze zyn, nogmaels van de gelegenheid gebruik maken om hier de conservatieve party eenzelvig te maken met de denkbeelden van den franschen publicist, en trachten aen het publiek op den mouw te speten, dat de belgische katholieke, even als M. Veuillot, de inlyving van België by Frankryk, dat hy de *natuerlyke grenzen*, wil.

Wy zeggen het met kracht: dat is oneerlyk.

De belgische katholieke kan zeer goed tot dezelfde leering behooren als M. Veuillot, zonder daerom dezès denkbeelden in staatkunde aen te kleven — en sinds wanneer is die publicist het evangelie onzer staetkundige wereld geworden, en wie heeft hem met die onmogelyke zending belast?

M. Veuillot gaet in politiek van een gansch ander princip uit dan de belgische katholieke: hy is in dat opzigt bovenal Franschman, en in zyn *Waterloo* toont hy meer dan ooit, hoe het bestaen van België hem mispryzen en afkeer inboezemt.

Dat onvaderlandsch denkbeeld bezielt de belgische conservatieven niet — aen wien men nog altyd de vrye grondwet van 1831 te danken heeft!

Als man van overgroot talent, als schryver die in zyne krachtige en schitterende proza, ons de heerlykste brokken, der oude letterkunde herinnert, als worstelaer voor geloof en katholieke regt, hebben wy voorzeker eerbied voor hem;

Doch als die man spreekt van politiek opzigtens België, als hy ons een regelmatig bestaen ontzegt, als hy ons wil wegvegen van de wereldkaart en ons tot een fransch departement maken, dan zeggen wy met een katholieke blad van Gent:

« De belgisch-katholieke burger heeft niets gemeens met den Gallischen don Quichotte, al draegt hy dan ook eenen schapulier. »

Het *Journal de Bruxelles* is teenemaal van ons gedacht, en wy willen hier het artikel van dit blad overnemen:

« De schryver der *Libres Penseurs* kent ons land slecht, en 't is nooit zonder preventie dat hy er over spreekt. In zyne nieuwe brochuer, na de gebeurtenissen van 1848 en 1849 te hebben geschetst, zegt hy dat de belgische natie, de heiligste der pligten verwaerloozende, hare plaats niet wist te

Wordt niet by den schittergloor
Van ontelbre vlammentongen,
Niet met duizendstemmig koor,
Moeder Gods, U lof gezongen:
Afstand scheidt de harten niet,
Die Gy voor U branden ziet.

Toeven 's werelds zorgen weér,
Dreige weér 't geweld der zonden:
Gy, o Moeder van den Heer!
Is de beëvaert ook ontbonden,
Waer de pelgrimsschaer zy,
Gy toch blyft uw kind'ren by.

Broeders! neen, 't ontga ons niet,
Pelgrims zyn we heel ons leven;
Hy die 's hemels rust u biedt
Heeft als vreemd'ling hier verbleven:
Goddelyke Pelgrim! Gy
Blyft ons, aerdsche pelgrims, by!

P. v. d. P., Pr....

nemen in den kruistogt tegen de omwenteling. En zoo België, voegt hy er by, minder onverschillig ware geweest aan de plannen van degenen, welke reeds in 1848 zich voorstelden den Paus te berooven, zou het minder moeten vreezen van ingelyfd te worden.

« De meening is noch regtveerdig, noch edelmoedig. Een klein land als het onze, en omringd van magtige naburen, kan wel voor de toekomst niet onbevreesd zyn, maar het past niet aan eene pen, gewyd aan de verdediging van de katholieke belangen, bedreigingen na te schrijven als degenen, welke M. Veullot op ons doet drukken.

« Alhoewel onze voorspoed niet zonder mengelmoes zy gelyk de fransche schryver spottend zegt, is die voorspoed nogthans wezenlyk genoeg, om op een ander benydt te worden. In onze inwendige worstelingen met de liberale onverdraagzaamheid, hebben wy ten minste nog het regt de stem te verheffen, zonder de verwittigingen en den muilband te moeten vreesen.

« Maer, met welk gezag is Veullot bekleed, om ons te oordeelen en te veroordeelen gelyk hy doet? België, zegt hy, is een zyne roeping te kort gekomen. Is dat waer? En indien er reden zyn, op welke wy hier niet uitweiden moeten, die België belet hebben als natie uit zyne onzydigheid te komen, hoevele persoonlyke opofferingen zyn er niet geweest om de Kerk en het Pausdom te verdedigen!

« Pius IX is door Belgen omringd. Een zynen ministers draegt een der schoonste namen onzes lands. Is Mgr. de Merode niet een 't hoofd van dit aental ridderlyke mannen, geschaerd rondom den Paus om, ten pryze van hun leven en fortuin, hem te verdedigen? Het zyn de Belgen die aan Rome de wakkerste soldaten hebben geleverd, en onlangs nog viel een der onzen en der weerdigsten, als martelaar van den pligt onder de slagen van de vyanden des H. Stoels. En 't is op het oogmerk dat België het zuiverste bloed zynen zonen geeft voor eene zaak, aan ons allen dierbaer, dat een katholieke schryver zich aan de noodlottigste voorspellingen overlevert?

« Neen, neen! de Voorzienigheid, genadiger dan degenen, welke voorgaven te spreken in haren naam, zal ons vaderland weten te behoeden voor een geweldadig en schuldig binnenrukken; zy zal de Haar aengeboden offers aanveerden, de beden en wenschen aanhooren, die elken dag ten Hemel ryzyn, om van onzen bodem de plaeg der slaverny en van het despotismus af te weeren. (Handelsblad)

Verschillige tydingen.

— Brussel, 16 Mei. — Men wil uit goede bron weten, dat de koning en de graaf van Vlaenderen zich in den loop der aanstaende week naar Engeland zullen begeven, en dat zy by hunne terugkomst, eenige dagen te Oostende zullen verblyven.

Van een anderen kant verzekert men, dat de hertog en de hertogin van Brabant een uitstapje naar Duitschland gaen doen. De hertogin zou in het hertogdom Nassau verblyven, terwyl de hertog een reisje in Tyrol doet.

— Men meldt uit Charleroi, 16 Mei:

De genaemde Babet, die gekend is voor een der hoofdmannen der rooversbende, is gisteren te Gozée door de gendarmerie van Thuin aengehouden en in onze gevangenis opgesloten. Die persoon, welke men verdacht in verstandhouding met zynen broeder te staen, had zich by den burgermeester van Gozée aengeboden, om zyn werkboekje te laten ondertekenen. De magistraet bemerkte er eene groote onregelmatigheid in en zynen naam met den diefstal overeenbrengende, geloofde het zyne pligt de gendarmen van Thuin te verwittigen.

Babet is eenige jaren geleden knecht by M. Poret, pachter te Aulx geweest, maar sedert dien tyd is zyn verblyf zeer onduidelijk op zyn werkboekje aengeskipt.

Men zegt dat Jan Boucher, het opperhoofd der rooversbende, bezig is met zyne geschiedenis te schrijven. Het schynt dat hy zich aan 23 misdaden of rooveryen pligtig verklaerd. « Het is spytig, zegde hy over eenige dagen, onze zaken begonnen nu eerst goed te gaen. »

— Men schryft uit Luik, 16 Mei:

Over eenigen tyd bewonderde men in den Cirque van M. Wolschlaeger een klein spaensch meisje, met name Marie Asuncion, dat in de rykunst zeer bedreven was, en om hare vlugheid dikwyls werd toegejuicht. Dat kind stond onder de voogdy eener andere amazone, welke hetzelfde by poezen zoo erg mishandelde, als het niet gemakkelijk leerde, dat men de noodkreten het gansche huis door, waer zy woonde, hoorde.

M. C., een spaensch student by onze universiteit, stelde belang in zyne jonge landgenooten. Hy schreef aan haren vader te Madrid den toestand zyns kinds, waerop deze hem dankte en verzocht zyne dochter uit de handen harer wreede onderwyzeres te verlossen.

Uit den brief van E. Malaure Arnaud, vader der jonge Asuncion, bleek, dat hy met een zwaer huisgezin in de grootste ellende zynde, zyn kind tot den ouderdom van 21 jaren aan die kunstryderes, welke alsdan te Madrid was, had toevertrouwd, en zich verbonden om 10,000 fr. te betalen, in geval hy het vroeger wilde terug hebben. Kort nadien was de kunstryderes met zyne dochter uit Madrid verdwenen.

De student C. rigte zich tot M. Nagelmaeker, onderkonsul van Spanje te Luik, en na een nauwkeurig onderzoek heeft men bevonden, dat de kleine Marie Asuncion inderdaed zware mishandelingen had moeten onderstaan; men heeft haer by hare wreede onderwyzeres weggehaeld, en M. Nagelmaeker heeft haer ten zynen huize ingenomen. — Intuschen wordt het onderzoek voortgezet.

De dagbladen van Luik hebben ten voordeele van dit kind eene inschryving geopend, om zynen terugkeer naar Spanje te vergemakkelijken.

— Verviers, 16 Mei:

Laestleden zondag heeft de gendarmerie van Aubel een pakdrager dier plaets aengehouden, welke, terwyl de pastoor aan 't prediken was, hardop in de kerk « gy liegt er aan » had geroepen. Dit bewyst nogmaels dat de slechte voorbeelden besmettelijk zyn, want men weet dat die uitroep vroeger door eenen minister in de Kamer der Volksvertegenwoordigers werd gedaan.

Wat dragonder van eene meid!

De Morning-Post verhaelt volgens een blad uit Birmingham, het volgende:

In een huis, naby den spoorweg van het center, op ongeveer 9 mylen van Birmingham, woonen twee dames van zekeren ouderdom, die met twee dienstmeisjes leven. Een broeder van een dezer dames komt dikwyls by hen, maar hy was afwezig in den nacht dat het feit gebeurde welk wy gaen verhalen.

Dien nacht, den 29 der verloopene maend, keerde een der dienstmeisjes, Harrow geheeten, ongeveer 18 jaren oud, naar huis terug uit een naburig dorp, toen zy zich op een pad achter twee mannen bevindt, die denzelfden weg volgen als zy. Die mannen waren gansch verdiept in een belangryk onderhoud.

De naam harer meesteres, zeer duidelyk door een hunner uitgesproken, gehoord hebbende, luisterde het jong meisje aendachtig, en de woorden welke zy opvatte waren voldoende om haer te overtuigen dat er dien zelden nacht een aanslag tegen huis moest gepleegd worden, om het te plunderen, en dat een derde persoon aan de onderneming moest deel nemen.

Eens in bezit van dit geheim, bereikte zy door het veld de woning. Zy kwam er toe en zegde niets van hetgeen zy gehoord had aan hare meesteressen noch aan de andere dienstmeid, om hun geen nutteloozen schrik aan te jagen, aengezien men op dit uer van den nacht op geene hulp van buiten mocht rekenen. De dames en de andere meid gingen dus, zooals gewoonlyk, naar hunne kamer, zonder te vermoeden in welk gevaer zy gingen komen.

Alleen gebleven, was de eerste zorg van Harrow de deuren en vensters te sluiten, zooals zy gewoonlyk deed, zoodat niets de boosdoeners aentoonde dat de bewoners van het huis eenige vrees koesterden. Daarna bond zy de koorden der zes hellen byeen, om ze des noods alle te gelyk te kunnen schellen, stelde in haer bereik een houthyltje en een tweelooppgeweer, door den broeder harer meesteres achtergelaten en dat gelukkigly geladen was; dan plaetsde zy zich aan een klein vensterje dat het voorplein des huizes bestrykt en wachtte in de duisternis angstig maar met moed, op de aankomst der booswichten.

Rond 10 uren zag zy dry mannen naderen; twee klommen over den tuinmuur en bleven op schildwacht, de derde brak 't hekken open en, over het voorplein komende, naderde hy de huisdeur. In weinige oogenblikken was het slot er af, de veiligheidsstaven werden behendig weggeschoven, de deur draaide zonder gerucht op hare hengels, en de boosdoener wilde binnen treden.

Op dit oogenblik loste het meisje een gewerschot op hem. De losbranding deed een bloksnywerk ten gronde vallen, die met groot gerucht verbrayelde; ten zelfdentyd bewoog Harrow hevig de zes helkoorden. By dit onverwacht onthaal verloor de misdadiger het hoofd en vlugte in de rigting zynen medeplichtigen. Een tweede gewerschot, door het meisje in het wilde gelost, deed hen vermoeden dat zy vervolgd waren, en versnelde hunne vlugt.

Aenstonds de deur sluitende, liep de heldin van dit drama uit het hedendaegs leven naar de kamer harer meesteressen, om hun de oorzaak uit te leggen van het gerucht dat hen uit hun slaep gewekt had. 's Anderendaegs 's morgens vond men op het voorplein een pistool en een dolk, door de boosdoeners achtergelaten.

Laetste Tydingen.

Turyn, 16 mei.

De Nazione, van Florencie bevat de volgende tydingen uit Rome, van den 12:

De fransche gendarmerie heeft twee kassen muntstukken met de beelden van den koning van Napels in beslag genomen; deze munt werd in de rigting der napolitaense provincien gezonden.

M. De Goyon heeft er zich by Frans II over beklaegd, en deze heeft elke deelneming aan de fabricatie ontkend.

De napolitaense aanwervingen en de haarklieveryen duren voort.

De tyding, volgens welke pater Passaglia zyne liberale gevoelens zou geloofend hebben, wordt tegengesproken.

— Weenen, 16 mei. — De jongelingen van Pesth waren voornemens geweest eene vrywillige garde ter bescherming van M. Deak in te rigten; deze garde moest hem dag noch nacht verlaten. Reeds waren er inschryvingslysten in omloop; doch M. Deak, van het feit onderrigt, heeft de uitvoering van dit bewys van sympathie uitdrukkellyk verboden.

Marseille, 15 mei.

De brieven uit Beyruth en de dagbladen van Marseille spreken van aanvallen door turksche soldaten op Franschen en zelfs op eenen genie-officier gedaen. Generael de Montauban heeft bekomen, dat dry der aanvallers stokslagen voor de vereenigde troepen ontvingen.

Lord Dufferin poogt van de engelsche residenten de intrekking te bekomen van de handteekens, door hen op de petitie, betrekkellyk het behoud der fransche troepen in Syrie, geplaest.

Te Balbeck hebben zware wanorders tegen de Kristenen plaest gehad.

Omer-Pacha zal den 17 Konstantinopel, aen boord der oostenryksche stombot Donau, verlaten en zich langs Belgrado naar Bosnie begeven.

— Volgens eene parysche korrespondentie zou Frankryk niet zes, maar wel acht linieschepen naar de kusten van Syrie zenden, en zou Engeland er ten minste veertien of vyftien hebben. Een laeste verslag van generael de Beaufort zou aenduiden, dat hy van nu af met weinig lof over de hulp van Groot-Britannie te spreken heeft. De fransche kommandant zou op de berg-Druzen kunnen rekenen om de rust in Syrie te bewaren. Het schynt, dat de engelsche invloed, waerschyndlyk met het doel, om het fransche overwigt te bestryden, de verzoenende poogingen tegengewerkt heeft, welke generael de Beaufort onder die bergbewoners heeft aangewend.

BYZONDERHEDEN.

BEDEVAERTEN.

Een BEDEVAERT is het bezoeken van verwyderde of verafgelegene heilige plaetsen uit godsvrucht en om te bidden. De mensch voelt een natuerlyk verlangen in zich, om het oord te zien, waeraen zich herinneringen van gebeurtenissen vastknoopen, die met zyn eeuwig heil in een nauw verband staen. En wanneer hy zulk een oord in den vreemde bezoekt en daer verwylt, dan wordt die herinnering in hem door de zinnelyke aenschouwing tot de hoogste levendigheid gevoerd; dan stygt in hem het gevoel van dankbaarheid voor de genotene weldaden, of van bewondering voor de uitstekendste deugden; dan kan hy inniger en met meer vertrouwen bidden, pleegt strengere boete en stelt zich ontfankelyk voor meerdere genade. Van daer worden de bedevaerten in de geschiedenis van alle godsdiensten gevonden, by Heidenen, Joden, Mahomedanen. En ofschoon by die allen misschien een meer nationaal en soms minder edel doel zich uitsprak, de diepere grond van het ter bedevaert gaen was gemeen aan alle godsdienstige volkeren en lag in de natuer van het menschelyk hart.

De katholieke kerk weet en leert, dat God alomtegenwoordig en ons overal even naby is; dat wy Hem dus overal vinden, overal tot Hem bidden en overal van Hem verhoord kunnen worden. Maer zy weet en leert ook evenzeer, dat de mensch niet bloot-geest is, en als geestelyk en stoffelyk wezen ook aan de werking en den invloed van de zinnenwereld onderworpen blyft; en dat er dienstvolgends, al is God dan ook den mensch overal even naby, plaetsen kunnen bestaen, waer de mensch, wel niet lichamelik maer geestelyk, zynen God naderby treedt. En dat heeft plaets, wanneer de menschelyke geest, door den invloed der zinnenwereld, op de eene plaets meer dan op de andere tot eene hoogere godsdienstige stemming gevoerd wordt, waerdoor hy beter bidden, danken, boete doen, heilige voornemens maken, met één woord: waerdoor hy beter in innige vereeniging met God zich stellen kan.

De oudste bedevaerten der Katholieke Kerk zyn die naar het Heilig Land, welke reeds in de tweede eeuw plaets vonden, maer vooral na dat Konstantyn-de-Groote een einde aan de vervolging der Christenen gemaakt en met zyne H. Moeder Helena tempels op het graf des Verlossers en op de plaets zynen geboorte te Bethlehem gesticht had. De H. Hieronymus getuigt dan ook, dat eene lange rei van geleerde en heilige mannen, van af de Hemelvaert des Heeren, uit godsvrucht naar de heilige oorden van Palestina pelgrimsreizen deed, om Christus op dezelve plaets te gaen aanbidden, waer 't Evangelie des kruizes 't eerst was verkondigd. Met de uitbreiding des Christendoms won ook de toevloed der geloovigen naar het H. Land aen; en de kruistochten der middel-euwen zyn het gevolg geweest van de vele klagten der pelgrims, die door den moedwil der ongelooovigen in hunne godsvrucht bemoeijelykt waren of daarvan teruggeschrik werden.

Gelyk de eerbied voor die heilige plaetsen, door den Verlosser betreden, de beweegreden was van het ter bedevaert gaen naar Jerusalem, zoo was ook de groote vereering van Gods heiligen en vrienden de prikkel om vele vrome geloovigen naar de graven en overblyfselen der Heiligen te voeren. Het ter bedevaert gaen naar de graven en overblyfselen der Heiligen is dus zoo oud in de Kerk als haer leerstuk over de vereering der Heiligen, of laet ik liever zeggen: als zy de gemeenschap der Heiligen belydt. Uitdrukkellyke getuigenissen van zulke pelgrimstochten treffen wy in de 3de en 4de eeuw aen.

In ouderdom en beroemdheid staet de bedevaert naar de graven der HH. Apostelen Petrus en Paulus te Rome bovenaen, en deze trekt nog altyd duizende vrome pelgrims naar het middenpunt der katholieke eeuw. Byna ieder land heeft zyne byzondere oord, waer of de H. Maegd of een ander Heilige op byzondere wyze geerd wordt en waerheen men jaarlyks in plegtigen optocht zich begeeft. Wereldberoemd zyn O.-L.-V. van Loretto en Sint-Jacobus van Compostella. In Seleucië ging men naar het graf van de H. Thecla, de eerste Martelares; in Afrika naar het gebeente van den H. Stephanus te Hippo; in Cappadocië naar de 40 martelaren; in Gallië naar het graf van den H. Martinus van Tours. Later vormden zich de bedevaerten naar den H. Adelbert te Gnesen; naar den H. Willibrord te Echternach; naar de H. Thomas te Kantelberg, en meer anderen.

In Holland en in België trekt men vooral ter pelgrimsreize uit naar het beroemde Kavelaer, een klein stadje op de grenzen van Pruisen; ook naar Halle, Scherpenheuvel, Cortenbosch, enz., enz.

Wat de Kerk doet met de betrekking tot de bedevaerten, kunnen wy kort zamenvatten in deze woorden: De Kerk keurt het ter bedevaert gaen goed en prysselyk, verklaert het voor nuttig en verdedigt het tegen hare vyanden; zy beloofst het en hecht er gunsten aen, legt het als boet- en voldoeningwerk op, zoekt er de misbruiken en alle bygeloof verre van te weeren, en geeft zooveel mogelyk aenleiding om goed en naar behooren den pelgrimstocht te doen.

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengiften van den Mei 15 tot den 18 Mei 1861.

GEBOORTENS.

Mannelyk 2. — Vrouwelyk 1.

HUWELYKEN.

Willems, Petrus-Josephus, met Ruppel, Maria-Catharina.

OVERLYDENS.

Libens, Aldegondis, weduwe van Adrianus Ponsaers, (hospitaal.)
Jamagne, Melchior, oud 72 jaren, jongman. (hospitaal.)

BERIGT.

De Bestuenders der Beurzen gesticht door JOANNES-BAPTISTA VOSSIUS en ISABELLA LEENERS, maken bekend, dat vyf beurzen van de eerste en van de tweede stichting openstaen, ten voordeele van de afstammelingen der Broeders en Zusters van de Stichters.

Ten gevolge worden de belanghebbende verzocht van hunne vraag, vergezeld der noodige bewysstukken, vragtvy, toe te zenden aen den heer H. VANDENHOVE, ontvanger in de Koeistraet te St.-Truiden, voor den 12 Junius aanstaende.

Te Koop,

600 Kilos Graszaed van Italie, aen fr. 1-50 de kilo.
50 » Witte Poot-zaed. 2-00 »
50 » Zaed van lange roode Pooten, -00 »

Zich te bevragen by den heer BESSEMANS te Milen, onder St.-Truiden.

Te bekomen by

ROBERT RAMAKERS, Batiment-schilder, in de Hamelstraet te St.-Truiden:

Een schoon nieuw assortiment van

MEUBEL-PAPIER,

van 40 centimen tot 2 franks.

Patrimonieele Bouw- en Weilanden onder Rummen te Koop.

De Notaris COENEN te Greet-Betz verblyvende, zal openbaerlyk aen de meestbiedende in eene zitting op Vrydag wezende 31 Mei 1861, om twee uren na middag ten huys en herberg van Michael VANDENBORNE in het dorp te Rummen, te koop veilen de volgende onroerende goederen:

Eersten Koop. 94 aren, 80 centiaeren, Land, aen de Laerweiden onder Rummen gelegen, Sectie E, nummers 75a en 72b van het kadaster, palende Vanmunster, eenen uitweg of Schats, de straat, Petrus Roggen en de weduwe Schats.

Tweeden Koop. 42 aren, 50 centiaeren, Weide, aen de Laerweiden onder Rummen gelegen, Sectie F, nummer 219 van het kadaster, palende Jan-Baptiste Beckers, Henricus Wouters, de beek en de heer Colonel De Fraiture.

Derden Koop. 20 aren, 60 centiaeren, Land, gelegen in het Boekede Goed onder Rummen, Sectie D, nummer 458 van het kadaster, palende de heer Colonel De Fraiture in twee zyden, de straat en Gregorius Max.

De conditien en titels van eigendom berusten ten kantoor van gemeente Notaris Coenen.

Verkoop van Meubelen, Beesten en Labeursgetuig te Hulsbeek onder Geetbetz.

De Notaris COENEN te Geetbetz zal van wegen de erfgenamen van Henricus Mertens-Ceugeleer, en van de weduwe van Petrus Mertens te Geetbetz, en ten woonhuys dezer laeste, openbaerlyk aen de meestbiedende op Dinsdag wezende 28 Mei 1861, om een uer na middag, aanbieden te verkoopen op crediet:

1. Een merrie-peerd van zes jaren met haar veulen, een ruinppeerd van 4 jaren en een veulen van 2 jaren.
2. 4 Schoone melkkoeijen en twee runders.
3. 3 Verkens waeronder 2 volle en een met kudde.
4. 2 Karren, ploeg, egge, wel, wammolen, peerds en labeursgetuig.
5. Allerhande huismeubelen, zooals stoelen, tafels, schaprayen, koper, tin, en yzerwerk, en meer andere voorwerpen te lang om te melden.
6. Een party hout en mist.

De koopen onder de 5 francs zullen dadelyk moeten afbetaeld worden.

Alles achtervolgens conditien alsdan voor te houden.

Verkoop van Straet-Mest te Zout-Leeuw.

Tegen Woensdag 29 Mei 1861, om twee uren na middag, zal het Stats-Bestuur van Zout-Leeuw door het ministerie van den Huissier VAN DEN BOSCH publiek op crediet doen verkoopen:

Eene zeer groote kwantiteit Straet-Mest, liggende in koopen buiten de St.-Truidensche- Thiensche- en Koeipoort te Zout-Leeuw.

Men zal vergaderen ten herberge van Jan Vos aen de St.-Truidensche-poort.

Verkoop van Denne-Kophetsels.

Op Vrydag aenstaende 24 Mei 1861, ten twee uren na middag, zal de Huissier VAN DEN BOSCH van Zout-Leeuw, publiek op crediet verkoopen.

4000 Gehouden Denne-kophetsels, staende onder Cortenaeken, by de limieten van Budingen en Betz, op een bosch van d'heer Pardon, genaemd het halfbunder, reengenoten de heeren Willem Beckers en Charles Cypers.

De vergadering zal zyn te Hoogen-Betz, ten herberg van de weduwe Herrebauts, kort by gezegden bosch.

Verkoop van eenen schoonen Eykenboom- en Aerdhout-bosch, Land en Dennenbosch onder Herck-de-Stad gelegen.

Op DONDERDAG den 25 Mei 1861, ten 2 uren na middag, ten herberg van Frederic Vangeel onder Herck-de-Stad, langs den steenweg op St.-Truiden gelegen, zal den Notaris LAMBRECHTS te gezegd Herck-de-Stad residerende, ten verzoek van den heer HENRI LOWET grondeigenaar te Thienen woonende, ten meestbiedende publiekelyk met eenen ziddag verkoopen:

1° Een zeer schoonen Eykenboom- en Aerdhout-bosch, inhoudende een aental van omtrent 70 à 80 kapbaere schoone lange Eykenboomen waeronder er zich bevinden van omtrent den onderhalven à 2 meters dikte, dienstig voor zware werken, balken, karreberien, brouwplank, kwartierhout, berden, en kuipers-gerief, alsmede nog een groot getal Jonge Eyken, reeds dienstig voor langwagens enz., groot eenen hectare 20 aren 70 centiaeren, Sectie C, N° 547 der kadaster van Herck-de-Stad, rengenoten de heer Claes, Renier Bex, den heer Advokaet Briers, Philippe Creten, en Pagter Claes, omtrent het Hoeksken, kort by Bergeneinde gelegen.

2° Een parcell Bouwland en gedeelte Dennenbosch aldaer gelegen. Sectie C, N° 575 der kadaster van voormeld Herck-de-Stad, groot 61 aren 50 centiaeren, rengenoten Hendrik Thys, de kinderen Stillen, Windmolders, de kinderen Maris en Antoon Bex.

Verkoop van extra schoone wassende Klaver.

Woensdag 22 Mei 1861, om 4 ure na middag, zal de Notaris VANHAM, ter plaetse, ten meestbiedend op crediet en percells gewys verkoopen, zynen Klaver, allerbest gewassen op:

61 aren, 2 centiaeren Land, gelegen te St.-Truiden, buiten Brusthempoor, tegen den Aelsterenweg.

Verkoop van Beesten, Labeurs-Getuig, Huismeubels en wassende Klaver.

Vrydag 24 Mei 1861, om negen uren 's morgens zullen de kinderen en kleinkinderen van wyle HENRICUS WITHOFS en ELISABETH SMEERS van Halmael, aldaer in bunne winning, ten meestbiedend en op crediet, door de Notarissen DELGEUR en VANHAM verkoopen:

4 Peerden bestaende uit 2 Meriens, ieder met hun veulen, en 2 Ruinen waer van een van 2 jaren.

4 Koeijen onlangs hun kalf gegeven hebbende, eene volgaende, eene Veers en twee Kalveren.

4 Volgaende Zogen, eenen Bier en twee Bergen.

Eene karre, twee ploegen, twee eggen en een wel, en ander labeurs- en peerds-getuig.

Een rolvat, wammolen, snybank en kuipen.

Alle soorten van Huismeubelen en Spingerief.

Onmiddelyk na dezen verkoop zal men overgaen tot den verkoop met percellen, van omtrent de 2 hectaren en half Klaver, staende te wassen op een land, gelegen te Halmael in het Kerkveld, langs den weg van Halmael naer Bevingen.

Verkoop van Huizen, met Brouwery en Bakkerij, om uit onverdeeldheid te komen.

Maendag den 27 mei 1861, om dry uren zeer precies na middag, ten herberge van Guillelmus Simons, in de dry schabellen, te Sint-Truiden, zullen de heeren JOSEPH HENDRIX, Brouwer, en zyne zuster, door de Notarissen DELGEUR en VANHAM, publiek ten meestbiedend verkoopen:

1°. Een Huis gelegen te St.-Truiden aen de Nieuw- of Hasseltsche-poort, neffens de dry Schabellen, reengenoten de heer G. Simons en de twee volgende huizen. — In huer gehouden door Arnold Husquin.

2° Een Huis gestaan tusschen het voorgaende en het volgende. — Bewoond door Joseph Lismont.

3°. Een huis met wel gekalandeerde Brouwery en Bakkerij, groote zolders, stallen, hof en aenhang, genaemd Candia of Cadol, palende de vorige huizen en de heeren Jonkheer J. B. de Creeft, Libert Sproelants, Francus Van Entbrouckz en Guillelmus Simons in twee zyden. — In gebruik by de eigenaers.

4°. Een Huis, ook op den Houtmarkt aen de Hasseltsche-poort gelegen, tegen den steenweg naer Hasselt, reengenoten den heer Arnold Crainx en het volgende huis. — Bewoond door Francus Beekbergen.

5°. Een Huis gelegen neffens het voorgaende, palende den heer A. Craninx. — In huer gehouden door Joseph Leenen. De neffens elkander gelegene huizen zullen eerst afzonderlyk en dan in massa opgeroepen worden.

Verkoop van Spaenders en Eyken Takhout

Op Maendag 27 Mei 1861, ten 3 ure namiddag, zal den Notaris COEMANS residerende te Sint-Truiden, ten verzoek van Hubert Stas, herbergier te Sint-Truiden, overgaen tot den publieken verkoop, ten meestbiedend en op crediet van: De Spaenders en Eyken Takhout van 60 Eyken-Boomen gelegen te Kerkom-bosch.

Zegt het Voorts.

BERIGT.

Op DONDERDAG 23 MEI 1861, om 9 uren 's morgens, zeer precies, in eenen der Zalen van het Stadhuis te St. Truiden, zullen de Heeren Bestuenders van het Bureel van Weldadigheid dezer stad, publiek en ten meestbiedende voor den Notaris COEMANS, ter residentie te gemeld St.-Truiden, overgaen tot de verhuring van 171 percellen land, weide en boomgaard; verder op de plaatschriften aengeduid.

Te bekomen by H. STAS.

Herbergier, Naemsche-poort, N° 216, te Sint-Truiden. Eene groote kwantiteit brand-hout in het groot en in 't klein, als ook allerschoonste kepers, bruggen en vormen; dak, plafond, haeglaten en boonstaken.

TE KOOP:

eene schoone KARRE met raders van 11 centimeters; zich te bevragen by L. Linnebrits, Thiensche-straat te St.-Truiden.

STAD ZOUT-LEEUEW.

Openbare Aenbesteding.

Het Kollegie van Burgemeester en Schepenen der stad Zout-Leeuw, berigt de gading hebbende, dat er op Woensdag 29 Mei 1861, ten 2 uren na middag op het Stadhuis alhier, ten byweze van de heer bouw-meester Gerard van St.-Truiden, zal worden overgegaen tot de openbare aenbesteding der werken eener Omtrek-Muer met Kapelle aen het nieuw Kerkhof van Zout-Leeuw.

De aenbesteding zal by loten worden gedaen. Het Kohier van lasten en voorwaarden met de plans, berusten ter secretary dezer stad, alwaer het publiek er kan van kennis nemen alle werk-dagen van 9 tot 11 uren voormiddag en van 2 tot 3 uren namiddag.

Zout-Leeuw, den 11 mei 1861.

Per Ordonnantie
DE SECRETARIS,
DE PRINCE.

DE BURGEMEESTER,
L. MICHELS.

DÉPÔT DE PIPES.

M. SARON-STAS Negt. rue de Diest N° 480 à Saint-Trond, a l'honneur d'annoncer au public, qu'il vient de recevoir un nouveau choix de PIPES et de PORTE-CIGARES.

ANGLO-BITTER,

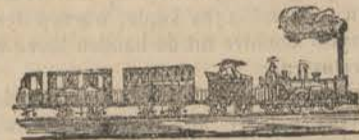
SEUL DEPOT EN BELGIQUE, CHEZ HUBERT VANWEST, Grand' Place, N° 2 à Saint-Trond.

L'ANGLO-BITTER, liqueur d'un goût si agréable, est aujourd'hui généralement reconnue pour avoir plusieurs qualités salutaires. Il réunit donc l'agréable et l'utile. Pris régulièrement dans la matinée ou le soir avant le coucher il rend gai et dispos. L'Anglo-Bitter, véritable nectar, est l'invention d'un distillateur-liquoriste au fait de son art par une longue expérience, et présente une combinaison d'aromates distillés ou infusés et de sucs des plus excellents fruits. Aussi le débit en est-il déjà fort répandu en Belgique, et nous osons nous promettre que bientôt il y sera d'un usage à peu près universel. La plupart des personnes préfèrent prendre cette délicieuse liqueur dans toute sa pureté; d'autres, plus délicates, ne la prennent qu'avec de l'eau. Et en effet, au moyen de l'Anglo-Bitter on peut convertir l'eau en plusieurs liqueurs agréables et douces dans les proportions les plus diverses.

Prix du flacon: 2 frs. 50 c.

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

ST.-TRUIDEN, 41 Mei.			ST.-TRUIDEN, 43 Mei.		
Tarwe	100 kil.	52—52	Tarwe	100 kil.	52—05
Koren	"	20—74	Koren	"	20—74
Haver	"	21—00	Haver	"	21—00
Garst	"	24—46	Garst	"	24—46
THIENEN, 14 Mei.			TONGEREN, 2 Mei.		
Tarwe	100 kil.	52—70	Tarwe	105 kil.	53—25
Koren	"	19—70	Koren	94 "	19—50
Haver	"	22—40	Haver	73 "	15—75
Garst	"	25—00	Garst	93 "	25—00
LEUVEN, 15 Mei.			AELST, 11 Mei.		
Tarwe	100 kil.	55—58	Tarwe	hect.	25—55
Koren	"	20—78	Koren	"	14—41
Haver	"	21—82	Haver	"	10—85
Garst	"	24—49	Gerst	"	12—75
HASSELT, 14 Mei.			LUIK, 13 Mei.		
Tarwe	100 kil.	51—40	Tarwe	105 kil.	54—00
Koren	"	20—50	Koren	94 "	20—50
Haver	"	22—00	Haver	150 "	55—50
Garst	"	24—20	Garst	94 "	22—50
DIEST, 15 Mei.			MECHELEN, 11 Mei.		
Tarwe	hect.	25—90	Tarwe	100 kil.	52—22
Koren	"	14—70	Koren	"	20—00
Haver	"	10—80	Haver	"	21—90
Garst	"	16—50	Gerst den hect.	14—50	
Aerdappelen den zak	9—00		Aerdappelen den zak	8—50	

VERTREK-UREN VAN DEN YZERENWEG.

8 uren 15 min. 's morg. — van Sint-Truiden naer
Velm. — Landen. — Esmael. — Thienen. — Vertryck. — Leuven. — Wespelaar. — Haecht. — Mechelen. — Duffel. — Contich. — Antwerpen. — Lier. — Herenthals. — Turnhout. — Vilvorde. — Brussel. — Bergen. — Quiévrain. — Termonde. — Aelst. — Lokeren. — Gend. — Brugge. — Ostende. — Kortryk. — Mouscron. — Doornik. — Gingelom. — Waremmen. — Fexhe. — Ans. — Hautpré. — Luik. — Chenée. — Chaudfontaine. — Le Trooz. — Pepinster. — Spa. — Ensisval. — Verviers. — Dolhain. — Herbestal.

Expresstrain 1 uer 02 na middag.

St Truiden. — Landen. — Thienen. — Leuven. — Mechelen. — Brussel. — Termonde. — Gend. — Brugge. — Ostenden, 5 uren 35 min. 's avonds. — van Sint-Truiden naer
Velm. — Landen. — Thienen. — Vertryck. — Leuven. — Haecht. — Mechelen. — Duffel. — Antwerpen. — Vilvorde. — Brussel. — Gingelom. — Roost. — Waremmen. — Fexhe. — Ans. — Hautpré. — Luik. — Chenée. — Verviers. — 9 uren 35 min. 's morg. — van Sint-Truiden naer
Cortenbosch. — Alken. — Hasselt. — Diepenbeek. — Beverst. — Munsterbilsen. — Eygenbilsen. — Lanaeken. — Maestricht. — Meerssen. — Fauquemont. — Wylré. — Simpelveld. — Aix-la-Chapelle.

4 uren 02 min. na middag — van Sint-Truiden naer
Hasselt. — Diepenbeek. — Munsterbilsen. — Lanaeken. — Maestricht. — Meerssen. — Valkenburg. — Wylré. — Simpelveld. — Alken. — 7 uren 53 min. 's av. van Sint-Truiden naer
Cortenbosch. — Alken. — Hasselt. — Diepenbeek. — Bevers. — Munsterbilsen. — Eygenbilsen. — Lanaeken. — Maestricht. —

Sint-Truiden, drukkerij van de kinderen Milis.